

AANVALLENDE TENNISER, CONSERVATIEVE BELEGGER

Twintig miljoen dollar hield hij over aan een daverende tenniscarrière. Nu belegt hij dat vermogen en dat van anderen. Een interview met Stefan Edberg.

TEKST: KOOS HENNING

Een elegante, niet te snelle service, genoeg tijd om naar het net te stormen en dan het punt maken. Zie daar het handelsmerk van tennislegende Stefan Edberg, voormalig nummer één van de wereld en winnaar van zes grand slams. Nog altijd trekt hij langs het seniorentenniscircuit, maar zijn grote passie is nu beleggen. Daarbij schuwt hij juist risico's. "Ik ben een conservatieve belegger, het draait om het beschermen van mijn bij elkaar gespeelde vermogen."

Tijdens zijn carrière heeft Edberg naar schatting twintig miljoen dollar bij elkaar getennist. "Toch concentreer je je als jonge speler niet op al dat geld. Je eet, slaapt, traint, meer niet." Zijn vermogensbeheer liet hij aan anderen over, maar de Zweed had ook toen al interesse in beleggen. Na zijn carrière nam Edberg zijn financiële zaken in eigen hand. Inmiddels is hij mede-eigenaar van vermogensbeheerder Case Asset Management, samen met oud-hedgefondsmanagers Bo Pettersson en Fredrik Svensson. Vanuit het hoofdkantoor in Stockholm richt het bedrijf zich op vermogende particulieren uit Scandinavië met de nadruk op Zweden.

Edberg houdt zich niet bezig met de dagelijkse investeringsbeslissingen van de fondsen die Case Asset Management beheert. Wel zit Edberg in het bestuur en is hij grootaandeelhouder. "Natuurlijk houd ik me voor een deel ook bezig met de strategie van de fondsen, maar ik zit niet op ons kantoor in Stockholm." Hij woont met zijn gezin in Växjö, dat een paar honderd kilometer ten zuiden van de hoofdstad ligt. "Maar met internet en tv houd ik mezelf op de hoogte. Je hebt tegenwoordig eigenlijk eerder te veel dan te weinig informatie tot je beschikking."

VAN TENNISKAMPIOEN NAAR VERMOGENSBEHEERDER

Stefan Edberg begon zijn professionele tenniscarrière in 1983. In het jeugdcircuit had de toen achttienjarige Zweed al een 'Junior Grand Slam' op zijn naam staan door de Australian Open, Roland Garros, Wimbledon en de US Open te winnen. Dit huzarenstukje lukte hem als senior niet. In 1987 trok de Amerikaan Michael Chang tijdens Edbergs enige finale op Roland Garros na vijf sets aan het langste eind. "Daar lig ik nu niet meer wakker van, wel word ik er door anderen vaak aan herinnerd. Het is een verloren kans, maar ik ben blij dat ik als junior het Grand Slam heb gewonnen." Edberg won uiteindelijk wel tweemaal de drie andere prestigieuze tennistoernooien.

De inmiddels vijftienvertigjarige Edberg vliegt niet meer heel de wereld over van toernooi naar toernooi. Hij is mede-eigenaar van vermogensbeheerder Case Asset Management. Vooral rijke particulieren beleggen bij het bedrijf dat drie fondsen aanbiedt: Case, Fair Play en Safe Play. Het Case-fonds richt zich op aandelen, Safe Play op (bedrijfs)obligaties en Fair Play op beide. "Safe Play staat in de plus en moet dit jaar 5 tot 7 procent halen. Fair Play, dat ongeveer 25 procent belegt in aandelen, staat op min 6 procent: aardig, maar niet goed genoeg. Het Case-fonds belegt alleen in aandelen en heeft het in het huidige klimaat moeilijk."

Naast het sparren met de fondsmanagers heeft Edberg nog tijd om te trainen. “Wekelijks sla ik nog een balletje op de tennisbaan. Ik ga niet al te veel toernooien af, het laatste was alweer zes maanden geleden”. Hij lijkt in ieder geval nog in vorm te zijn, de dag na het interview won Edberg op een toernooi voor oud-toptennissers in Apeldoorn van Henri Leconte, de links-handige serve-en-volleyspeler en finalist op Roland Garros. Vooraf gaf hij zichzelf 50 procent kans. “De eerste wedstrijd in lange tijd is altijd zwaar. Ik weet dat ik van Henri kan winnen, maar ik zal goed voor de dag moeten komen. Hopefully I get a good shot.”

WAAROM HEEFT U CASE ASSET MANAGEMENT EIGENLIJK OPGERICHT?

“Wij vonden dat rijke particulieren in Zweden maar weinig opties hadden. Er waren eigenlijk maar vier grote banken waar zij met hun vermogen terecht konden. En je kunt als kleine partij vaak goed werk leveren door in te zetten op service aan je klanten. Ik zag een kans om iets nieuws te beginnen en gezien mijn interesse in beleggen was het een goed idee om Case Asset Management op te zetten. Het is leuk werk en erg uitdagend in de huidige marktomstandigheden.

We richten ons op Scandinavië, dat is onze thuisbasis. Daarnaast zijn de noordelijke landen in de huidige crisis toch een soort veilige haven. De economieën staan er goed voor, de bedrijven zijn gezond en er is een sterke infrastructuur. In de toekomst kan

dit interessant zijn voor beleggers uit het buitenland.”

ZIJN ER NU GEEN KANSEN IN ANDERE REGIO'S?

“Juist in een hevige crisis zijn er voldoende kansen, maar de zaken staan er nu te slecht voor. Misschien zitten we nu in een uitbodemscenario, maar nog 30 procent eraf is zo gebeurd. Belangrijk is dat je begrijpt waarin je belegt en je verwachte rendement helder voor ogen hebt. Gediversifieerd zijn is voor mij overigens wel heel belangrijk. Bossen, landbouwgrond, bedrijfsobligaties, aandelen, daar beleg ik nu bijvoorbeeld in.

De klappen op de aandelenmarkt vang ik deels op met het verhuren van appartementen [het kopen van huizen is nu soms goedkoper dan het bouwen van een huis, aldus de Zweed] en door te participeren in ons eigen fonds Safe Play dat alleen belegt in bedrijfsobligaties. In de toekomst zie ik wel weer meer kansen in aandelen. Grote bedrijven met een mooi dividend krijgen dan de voorkeur. Nu stap ik overigens niet in, ik wacht het nog even af.”

IS DAT EEN DOELSTELLING, HET NEMEN VAN WEINIG RISICO?

“Risico's die je neemt moet je in ieder geval begrijpen. Dat heb ik de afgelopen vijftien jaar geleerd. Daarnaast ben ik vrij voorzichtig met het uitgeven van geld. Het staat eigenlijk haaks op hoe ik op de tennisbaan was, daar was ik juist aanvallend ingesteld. Ik heb daar het geld voor mijn latere leven verdiend. Nu gaat het om het beschermen van mijn vermogen. Weinig risico nemen hoort daar zeker bij.”

HET FONDS SAFE PLAY BELEGT IN BEDRIJFSOBLIGATIES, ONDER ANDERE IN SCHULDPAPIEREN VAN BANKEN. IS DIT NU WEL VEILIG?

“De vorige financiële crisis [kredietcrisis, 2008] zorgde voor voldoende investeringsmogelijkheden. Tegen het eind van 2008 zijn wij tegen aantrekkelijke koersen in schuld papier van voornamelijk Zweedse banken gestapt. Ze zijn een ‘safe play’ geweest, en zijn dat eigenlijk nog steeds. Wij focussen ons nu op schuld papier met een korte looptijd en blijven met onze handen af van alles uit de periferielanden. Scandinavië is een veilige haven, maar als de crisis zich in volle kracht doorzet zijn er natuurlijk risico's, 100 procent zekerheid bestaat niet.

Ook onze banken hadden het in de kredietcrisis moeilijk, met blootstelling aan landen als Litouwen en Letland die toen onder druk stonden. Nu zijn hun balansen schoner dan drie jaar geleden, maar als het huidige klimaat verder verslechtert, kunnen ook onze banken opnieuw worden geïnfecteerd. Overleven zullen ze overigens zeker – no problem at all.

Ons grote voordeel is dat Zweden begin jaren negentig een zware crisis doormaakte. Wij hebben onze lessen uit de ‘Zweedse crisis’ [het knappen van een banken- en vastgoedbubbel] getrokken. Europa lijkt daar-entegen nog niet genoeg te hebben geleerd van de crisis van drie jaar geleden. Laten we hopen dat het de huidige met beide handen aanpakt.” ■